

[Larsen (Bjerre).]

de med Hensyn til Mængde og med Hensyn til Pris, saa taler disse deres klare Sprog om Tingenes saa afgjort forbedrede Tilstand. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at med de Priser, der noteres for Landbrugets Produkter for Tiden, og med den Udførselsmængde, der tildeles Landbruget af disse Varer, er der skabt en Situation, som giver den Landmand, der ikke sidder med en overprioriteret Ejendom, saadanne Chancer, at han kan klare sig godt igennem, hvilket i Sandhedens Interesse ogsaa maa indrømmes af alle.

Dermed være ikke sagt, at ikke en yderligere Produktion og Afsætning vilde forbedre Forholdene ganske afgjort, men jeg synes, man maa se paa Tingene, som de er nu. De, der har Kendskab til de virkelige Forhold, maa indrømme, at det er saadan, og for de Landbrugeres Økonomi, der ikke sidder med saa gode Prioritetsforhold, har Loven om Gældssanerung haft en overmaade heldig Virkning. Der er ganske vist fremsat en Kritik over for denne Lov, en Kritik, der gaar ud paa, at der er taget for mange ind under Loven, taget Landbrugere med ind under Loven, som ikke har Mulighed for at klare sig igennem alligevel, hvad der medfører, at unge dygtige Folk ikke faar Lov at komme til, men bliver holdt ude. Men det er vanskeligt at sige noget positivt i saa Henseende. Det er Amtsudvalgene, der foretager Indstillingerne, og man maa gaa ud fra, at disse bestaar af Folk, der har godt Begreb om det, de arbejder med, og at de føler det Ansvar, som er forbundet med at foretage disse Indstillinger, hvorved der jo skal skelnes mellem godt og ondt.

I øvrigt er det jo ikke den eneste Lov til Betyggelse af Landbrugets Tilværelse, som er gennemført. Derudover er der gennemført en lang Række Love og Ordninger for Landbrugerhvervet, som ogsaa Landbrugets egne Folk, naar de kommer paa Tomandshaand, indrømmer Nødvendigheden og Rimeligheden af. Og hvorfor da fremføre den Kritik, naar det er til Offentligheden, der tales? Hvad der ligger til Grund, er i mange Tilfælde alene politiske Hensyn, der skal laves Politik paa disse Spørgsmaal.

Og nu rejser der yderligere Krav fra Landbruget. Et gammelt Ord siger, at mere vil have mere, og dette forekommer mig at være Udtryk for den faktisk foreliggende Situation. Jeg er enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, i den Udtalelse, han fremkom med, da han aabnede Finanslovdebatten, at der ogsaa er en anden Part i Sagen, nemlig Forbru-

gerne, hvoraf et stort Antal kun har fra Haanden og i Munden, som er spændt haardt for, takket være de øjeblikkelige økonomiske Forhold, og som derfor har et lige saa afgjort Krav paa Hensyntagen, hvilket sikkert ogsaa ethvert rettænkende Menneske vil indrømme.

Hvis Landbruget saa endda vilde lade være med at opstille Kravene saa ensidigt, som Tilfældet er, ja, saa vilde Vejen formentlig være mere fremkommelig. Hvis Beskæftigelsen inden for Landbruget vilde blive saa meget større, som der altid tales om fra Landbrugets Side, saa vilde det hele forme sig lettere, og hvis samtidig Lønforholdene kunde bedres, saa vilde det ogsaa gaa lettere. Men Beskæftigelsesgraden er ikke steget i samme Forhold, som Udførselstallene, baade med Hensyn til Mængde og Pris, har bedret sig, og hvor meget har Lønforholdene bedret sig for Landbrugets Medhjælpere?

Der tales saa meget om Industriens Forhold, og flere ærede Talere har søgt fortsat at drage en Skillelinie mellem Beskæftigelsesgraden i Industrien og i Landbruget. Men det er dog saaledes, at Landbruget ikke giver Industrien noget efter i Udnyttelsen af alle tekniske Muligheder, med Overgang til mere og mere mekaniseret Drift, hvilket alt sammen betyder en Besparelse af Arbejdskraft, men hvorved Tusinder af Landbrugets egne Børn udelukkes fra Erhvervet og maa forsøge sig andet Sted. Det vil være af samfundsmæssig Betydning at holde fast ved de flest mulige af disse Folk, og hvis det ikke kan ske ved at knytte dem som Medhjælpere til Landbruget, maa der i videst mulig Udstrækning skaffes Jord til dem gennem Jordfordeling.

Derfor maa Udstykningen gaa sin Gang. Statens Jordlovsudvalg har ogsaa forstaaet sin Opgave vel; der er købt Jord for alle hidtil givne Bevillinger, og alt Køb af Jord er saa at sige standset i Øjeblikket, indtil nye Bevillinger foreligger. Der er stadig Efterspørgsel efter Jord, og hvilken anden og bedre Vej er der ogsaa at gaa for unge Mennesker, der ønsker at være og blive paa Landet? Til Trods for at Startvanskelighederne er større nu end tidligere, hvilket skal indrømmes, og hvad der ganske naturligt giver Anledning til forskellige Overvejelser og Betragtninger, saa er det afgjort rigtigt, at Udstykningen gaar sin Gang, og at der gennemføres en fornuftig Jordfordeling. Efterspørgselen efter Jord viser, at Ungdommen ikke er bange for Landbrugerhvervet, og at en stor Part